

DIOCESE OF LODWAR
P.O. BOX 101
LODWAR
KENYA

E-MAIL; bol@uuplus.com

Web site; [Http://www.nadirkonyen.nl](http://www.nadirkonyen.nl)

Nieuwsbrief 80 – 20^e Jaargang – Oktober 2004 Nadirkonyen Catholic Centre - Street Children Programme

Beste Allemaal,

20 Alweer een nieuwe jaargang. Ongelooflijk zo snel de tijd gaat. Iedere keer dat een Nieuwsbrief uit gekomen is zijn er een aantal van jullie die ons werk steunen door een klein of grote gift. Daar zijn we zeer blij mee en dat maakt ons werk ook mogelijk en minder gecompliceerd. Iedere keer is er wel iets dat moet gebeuren en geen uitstel kan lijden. Met de financiële middelen die we hebben kunnen we dat dus doen. Veel dank aan al degene die af en toe ons een steentje aanreiken.

Holiday Programme

Tijdens de laatste vakantie hebben we een zeer aardig vakantie programma opgezet en uitgevoerd. In Lodwar is voor de kinderen zeer weinig te doen en niemand heeft de mogelijkheid om 'op vakantie' te gaan. Ook voor Nadirkonyen wordt het moeilijk om met de kinderen een uitstapje te maken naar het Turkana meer dat we in het verleden wel deden. Er zijn nieuwe wettelijke bepalingen gemaakt dat iedere passagier moet kunnen zitten en een veiligheidsgordel om moet hebben. Ook in een lijnbus moet iedereen een veiligheidsgordel om hebben. Ook in onze pick-up moeten voorzieningen gemaakt worden zodat ieder kind kan zitten met een veiligheidsgordel om.

We hebben ons geconcentreerd op activiteiten in het centrum. Om een hele vakantie van 4 weken vol te maken met sport, spel of andere dingen gaat niet. Dus ook onderwijs stond hoog in het vaandel. Uit Nederland kwam Enneken om de kinderen wat meer inzicht te geven in wiskunde. Dit is een schoolvak waarvan iedereen aanneemt dat je dat niet kunt leren en dus hoef je er ook niet je best voor te doen. Het gros van de kinderen haalt dan ook een dikke onvoldoende voor dit vak. Enneken heeft vooral bij oudere kinderen basisproblemen opgelost zodat ze zich wat zekerder voelen. Een Iers meisje, Seavon, kwam ons helpen bij het begrijpend lezen in het Engels. Ook dit is een groot probleem bij veel

kinderen. In de scholen is daar weinig aandacht voor omdat de klassen veel te groot zijn. Als kinderen redactie sommen moeten maken begrijpen ze vaak niet wat ze moeten uitrekenen terwijl het rekenen zelf geen probleem is. Lezen is in het algemeen geen liefhebberij van de mensen hier. In de vakantie is er dan ook extra tijd uitgetrokken om in de bibliotheek te lezen. Saevon had dus voldoende mogelijkheden om met de kinderen te werken. Daarnaast had ze een dozijn blokfluiten meegebracht waarmee nu de kinderen enkele eenvoudige liedjes kunnen spelen.

Esther

Op een morgen zat een traditioneel gekleed Turkana meisje voor onze poort. Ze sprak alleen maar Turkana. Tegen de avond zat ze er nog. Een van de meisjes uit het centre had eens poolshoogte genomen en die had ontdekt dat dit meisje, Esther ongeveer 11 jaar, uit de reserve kwam, zo'n 25 km buiten Lodwar. Haar ouders waren overleden en ze woonde bij haar grootouders. Daar was weinig te eten en ze werd er ook niet goed behandeld.

De volgende morgen heeft Cecilia, een stafmedewerker, haar geïnterviewd om wat meer informatie te krijgen. We besloten om de familie op te zoeken om te kijken of het verhaal van Esther ook op waarheid berustte. Zodra we buiten Lodwar waren, hield de weg bijna op. Met de pick-up volgden we een voetspoor totdat we eindelijk bij een groep Turkana hutten kwamen. Meteen ontstond er een kleine oploop. Jammer was dat de grootouders niet in de buurt waren. Die waren al vroeg in de morgen weggegaan om brandhout te zoeken. Maar de burens gaven ons toch voldoende informatie om te besluiten Esther weer mee te nemen naar Lodwar en een plaatsje te geven in het centre. Een paar dagen kwamen de grootouders naar het centre. Twee broodmagere oude mensjes. Ze hadden wel met Esther te doen maar vonden ook zelf dat ze niet in staat waren voor haar te zorgen. Van de voedsel uitdeling die er af en toe is kunnen ze niet met zijn drieën overleven.

Esther probeert zich te integreren in het centre. In het begin stond ze veel aan de zijlijn omdat ze geen enkel

spelletje kent die de kinderen hier spelen. Ze was ook nooit naar school geweest en kon nog geen letter lezen. Maar nu, na enkele weken, doet ze met alles goed mee en voelt zich happy in het centre. Af en toe komt de oude oma om wat eten vragen want op hun afgelegen plek krijgen ze geen voedselhulp van de regering. Die plek is zal wel te ver weg zijn voor de hulp verleners.

Bernard

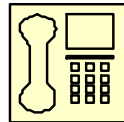
Een van de oudere jongens zit op St. Kevin's middelbare school. Op een dag toen hij naar school liep kreeg hij een doorntak in het oog doordat een auto die tak een behoorlijke zwiep gegeven had. In het begin besteedde hij er niet zo veel aandacht aan, maar op den duur begon het te irriteren en te ontsteken. Zijn gezichtsvermogen werd minder en kon niet meer goed van het schoolbord lezen. In het ziekenhuis hier konden ze er niet zo veel aan doen en Bernard werd door verwezen naar het ziekenhuis in Eldoret. Dat is even 350 km ver weg. Hier konden ze de beschadigde ooglenzen repareren. Gelukkig kon dat allemaal zo geregeld worden dat het in de schoolvakanties kon plaats vinden. Na een controle bleek dat het oog goed herstelde en nu is Bernard weer blij dat hij zijn oog heeft kunnen behouden.

Vinsentius en Alexius

Dit zijn 2 jonge fraters uit Indonesië die samen met Maximus in Lodwar zijn gekomen om een nieuw werkterrein te beginnen voor de Indonesische tak van de Fraters van Utrecht. Het is nu voor het eerst dat de Indonesische fraters buiten eigen landsgrenzen zich gaan oriënteren. Maar wat wil je. Indonesië is 45.8 keer zo groot als Nederland en heeft maar liefst 2700 eilanden met 212 miljoen mensen waar wel wat te doen is. En dan toch wegtrekken naar een vreemd land, met een geheel andere cultuur en gewoonten om daar het Evangelie gestalte te geven door in het alle daagse werk dat Evangelie voor te leven. Een hele opgave dat uitdaagt en hopelijk ook dat de opgedane ervaringen teruggekoppeld worden aan de thuisbasis. Beide fraters werken in het straatkinderen programme en zo te zien acclimatiseren ze zich snel. We hopen dat ze voor de kinderen een steun en toeverlaat worden en dat hun Indonesische cultuur vruchtbaar mag inwerken op de Turkana tradities.

Mobiele telefoon

Ook in Lodwar gaat de ontwikkeling voort. Er is nog wel geen water in alle huizen en de elektrificatie gaat tergend traag. FM radio is nog niet op te vangen en TV alleen te zien via een satelliet schotel. Die zijn er maar dan alleen voor de commercie. Je kunt tegen betaling komen kijken in een klein bedompt achterzaaltje op een harde houten stoel. Dat hou je geen voetbalwedstrijd vol.

Maar nu is er dan toch de mobiele telefoon geïntroduceerd. Het bereik is niet erg groot, maar als je in Lodwar blijft heb je er wel profijt van. In het centrum kan nu de staf die nachtdienst heeft een verpleger oproepen om een injectie te geven als er zich een nood situatie voor doet. Vooral in de periode met malaria komt het nogal eens voor dat plotseling in de nacht een kind hoge koorts krijgt. Dan is hulp snel opgeroepen. Ook onze sociaal werker die veel op pad is kan vrij snel opgeroepen worden.

Hieronder een klein overzichtje van Nadirkonyen

Intake 2004 — 56 children

22 Girls

34 Boys

In the Centre — 66 children

27 Girls

40 Boys

between 6 and 13

In school - 142 children

39 Girls

103 Boys

26 in Secondary + Polytechnic

Data: 5 August 2004

Scovia

Een klein meisje dat pas een paar weken in het centrum is. Haar moeder was ernstig ziek en de burens keken amper naar haar om. We kregen een berichtje dat de moeder overleden was, maar bij navraag was dat niet het geval, ze was opgenomen in het ziekenhuis. We gingen met Scovia naar het ziekenhuis en vonden de moeder in coma. Vandaag is ze overleden en begraven. Scovia is nu geheel van het centrum afhankelijk. Een klein meisje met amper een toekomst.

Hartelijke groet, Hans Wennekes

Fortis Bank
Bankrekeningnummer; 23 16 87 338
Congregatie v.d. Fraters van Utrecht te Utrecht
Street Children Programme
Betalingskenmerk; 1544 Lodwar